

Ιερομάρτυς Γεώργιος, Εμφανίζεται και δίνει διαταγές στο πλήρωμα του πλοίου που μεταφέρει το σκήνωμά του, σώζει από παράδοξη τρικυμία

[/ Γενικά Θέματα / Θαυμαστές διηγήσεις](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ήλθε τέλος το έτος 1924, κατά το οποίο εγένετο η ανταλλαγή των πληθυσμών και οι Έλληνες της Καππαδοκίας ετοιμάζοντο να αναχωρήσουν εις την ελευθέραν Ελλάδα. Έκαστος ελάμβανεν ό,τι πολύτιμον είχε και ό,τι ηδύνατο να μεταφέρει.

Ο τότε εφημέριος του Ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου [στην Νεάπολη της Μικράς Ασίας] Αρχιμανδρίτης Ιγνάτιος εθεώρησεν ως πρώτον του καθήκον την ασφαλή μεταφοράν του ιερού και θαυματουργού και αφθάρτου λειψάνου του Αγίου Ιερομάρτυρος [του Νεομάρτυρα αγίου Γεωργίου του Νεαπολίτη], ευρισκομένου μετά τον θάνατον του Ιερέως Νεοφύτου εις τον Ιερόν Ναόν της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Λαβόντες λοιπόν το ιερόν λείψανον μετά των άλλων ιερών σκευών, το μετέφερον εις την παραλίαν της Μερσίνης και εκείθεν επεβιβάσθησαν του ατμοπλοίου. Αλλά κατά το μεσονύκτιον, ενώ έπλεον, το πλήρωμα του πλοίου τaráσεται όλον, διότι είδον Ιερέα τινά να αναμιγνύεται εις τας μηχανάς του πλοίου, να περιφέρεται και να διατάσση όλας τας υπηρεσίας ως έχων εξουσίαν και εν τέλει να εξαφανίζεται.

Την πρωίαν μαθών ταύτα ο πλοίαρχος επλησίασε μετά πολλής ευγενείας τον Αρχιμανδρίτην Ιγνάτιον, διότι ενόμιζεν ότι ούτος είναι ο φανείς την νύχτα διατάσων το πλήρωμα και λέγει προς αυτόν· «Σας παρακαλώ, Πάτερ μου, μη αναμιγνύεσαι άλλην φοράν εις τας υπηρεσίας του πλοίου, ως έπραξες την παρελθούσαν νύκτα, διότι μου παρεπονέθησαν οι ναύται ότι τους ηνώχλησες».

Αλλ' ο πατήρ Ιγνάτιος διεμαρτυρήθη εντόνως εις τον πλοίαρχον και διεβεβαίωσεν αυτόν ότι δεν έχει καμμίαν είδησιν εξ όσων του είπε και ότι όλην την νύκτα ήτο επί της κλίνης λίαν καταπεπονημένος εκ των πολλών στενοχωριών και των κόπων.

Ήλθεν η επομένη νυξ και πάλιν εμφανίζεται ο ίδιος Ιερέύς, καθώς και την προηγουμένην νύκτα, διατάσων και πάλιν γίνεται άφαντος.

Ηναγκάσθη τότε ο πλοίαρχος να πλησιάση εκ δευτέρου τον Πατέρα Ιγνάτιον και να απευθύνη εις αυτόν δριμείας παρατηρήσεις, απειλών αυτόν, ως δημιουργούντα σύγχυσιν εις το πλήρωμα.

Μετ' ολίγον όμως εγείρεται μεγάλη τρικυμία και θαλασσοταραχή, ήτις και εξακολουθεί με μεγάλην έντασιν. Το πλοίον τaráσεται κλυδωνιζόμενον υπό των αγρίων κυμάτων, το δε πλήρωμα είναι επί ποδός, προσέχον εις όλα τα σημεία διά να προλάβη απευκταίον τι [κάτι το ανεπιθύμητο, εν προκειμένω να ναυαγήσει το πλοίο].

Και προς το εσπέρας η θύελλα μεγαλώνει, τα πάντα ανατρέπονται εν τω πλοίω και δεν είναι δυνατόν να δώσουν την εξήγησιν της συνεχούς θαλασσοταραχής.

Εις τοιαύτην στιγμήν παρουσιάζεται ο Πατήρ Ιγνάτιος εις τον πλοίαρχον λέγων εις αυτόν, ότι εις την αποθήκην του πλοίου είναι και το ιερόν λείψανον του Αγίου Ιερομάρτυρος Γεωργίου. Πάραυτα κατέρχονται κάτω εις το πλοίον και ευρίσκουν εις την λάρνακα το ιερόν λείψανον αναποδογυρισμένον.

Τότε μετ' ευλαβείας πολλής ετοποθέτησαν το λείψανον εις την θέσιν του, η δε φοβερά θύελλα εκόπασε, και πάντες εδοξολόγησαν και ηυχάριστησαν τον Θεόν και τον θεράποντα αυτού Άγιον Γεώργιον, προ του λειψάνου του οποίου ο Αρχιμανδρίτης Ιγνάτιος έψαλε παράκλησιν.

Φθάσαντες εις την ελευθέραν Ελλάδα, το ιερόν και θαυματουργόν λείψανον του Αγίου Ιερομάρτυρος παρεδόθη εις τους Νεαπολίτας, οι οποίοι το ετοποθέτησαν μετά σεβασμού και ευλαβείας, ως ιερόν κειμήλιον και άμισθον ιατρείον πάσης ασθενείας, εις τον Ιερόν Ναόν του Αγίου Ευσταθίου εν Νέα Νεαπόλει Περισσού Αττικής, δεξιά της Σαφραμπόλεως και άνωθεν της Νέας Ιωνίας, ένθα ευρίσκεται, πηγάζον Χάριν θείαν και πλείστα ιάματα, και πληρούν τας αιτήσεις εις τους μετά πίστεως προσερχομένους εις αυτό.

Απόσπασμα από τον «Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», μήνας Οκτώβριος, τόμος 11ος.

pemptousia.gr